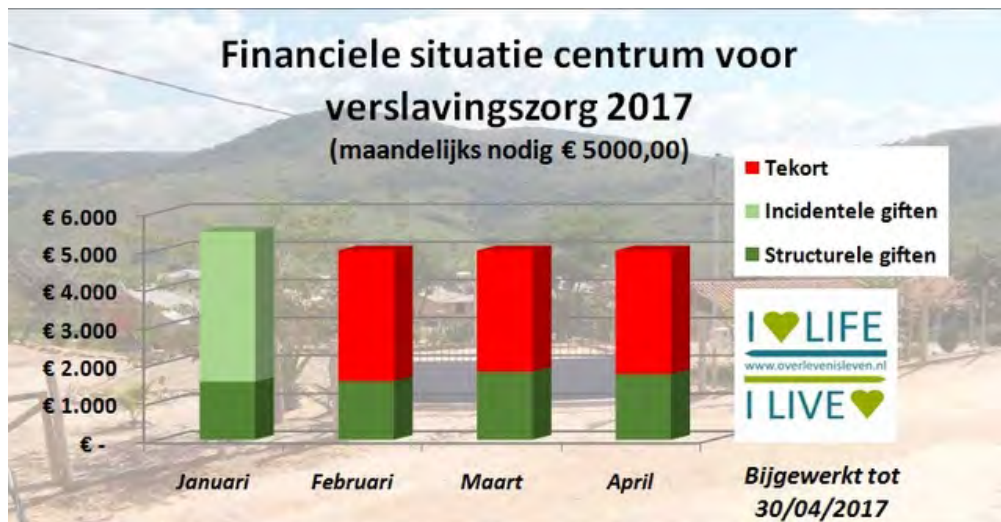

Hallo meelevende nieuwsbrieflezers,

Hieronder volgt een bewogen nieuwsbrief van Wim en Danielle, een mooi overzicht van het werk maar ook de zorgen worden gedeeld.

HELP!!!

Laten we gelijk met de deur in huis vallen. We zijn superblij met nieuwe vaste donateurs die, door de actie met de rugzakjes, zich hebben toegevoegd aan de groep mensen die het werk van Aqua Viva ondersteunt! In korte tijd zijn de structurele maandelijkse inkomsten met bijna 1000 euro gestegen tot rond de 1800 euro per maand. Echter het totaal aan giften wat is binnengekomen is erg achtergebleven en iedere maand hebben we hoge vaste uitgaven. We weten niet hoe we de komende maanden financieel moeten doorkomen. In deze nieuwsbrief willen we u wat meer in de keuken laten kijken van het werk van Aqua Viva. In de afgelopen zes jaar heeft de organisatie een ongelooflijke vlucht genomen. We wisten niet waar we aan begonnen maar weten wel dat dit prachtige werk moet doorgaan!

Zes jaar geleden: Waar begonnen we aan?

Ik (Wim) herinner me nog als de dag van gisteren dat we begin 2010 voor het eerst het project van Aqua Viva bezochten, dat geleid werd door Piet en Johanna Hagen. Zonder te weten dat ze opvolgers zochten waren we onder de indruk van de grootte van het project, de prachtige omgeving, de hoeveelheid gebouwen en ruimtes. Ook waren we onder de indruk van de potentie die er lag in dit project, dat volop in opbouw was. We schrokken dan ook enigszins toen de onverwachte vraag kwam of we verantwoordelijk wilden worden voor Aqua Viva omdat Piet en Johanna wilden terugkeren naar Nederland. Na een periode van bidden, praten, wikken en wegen konden we overtuigd JA zeggen zonder te weten waar we precies "ja" tegen zeiden. In januari 2011 begonnen we bijna alleen, zonder geld in kas, zonder contacten, zonder veel kennis aan de uitdaging van ons leven.

Zes jaar later zijn we God en mensen dankbaar dat het project Aqua Viva verder tot bloei is gekomen! Drie jaar geleden mochten we het centrum voor verslavingszorg openen, het project met sociale woningen functioneert, de meubelmakerij draait en heeft zijn rol en er is een kleine stabiele kerk nauw verbonden aan het werk.

Nu weten we wel waar we verantwoordelijkheid voor hebben. Graag nemen we u even mee in wat cijfers en aantallen:

- Grond en gebouwen: Ruim 6 hectare aan grond, 20 huizen, 5 appartementen, 7 gebouwen, 3 loodsen, 1 schuur en 2 dierenverblijven. In al deze huizen en gebouwen hebben we rond de 160 deuren en meer dan 100 kranen
- Mankracht: 11 full-timers, 7 parttimers, ca. 7 vaste vrijwilligers
- Twee auto's die samen rond de 2700 kilometer per maand rijden over slechte wegen
- Voldoen aan talloze wet- & regelgevingen
- Contact met talloze personen, partijen en instellingen
- Fulltime verzorging en behandeling van ca. 18 gasten (750 broodjes per maand, 35 kg rijst per week, 420 kg koffie per jaar etc.)
- Een jaarbegroting van rond de 165.000 euro (Centrum voor verslavingszorg 100.000 euro, meubelmakerij 60.000 euro en sociale woningen 5000 euro).

“De organisatie heeft een ongelooflijke vlucht genomen”

“Onder de indruk van de grootte van het project”

“Zes jaar later zijn we God en mensen dankbaar”

“Mensen zoals Sidney een kans te geven op een nieuw leven”

“We zoeken mensen, families, bedrijven en organisaties”

“We komen graag met je in contact”

“Ik sta letterlijk en figuurlijk even stil te kijken”

“Dankbaar dat we hem over de Heere Jezus kunnen vertellen”

“Samen met ons team bidden we dagelijks”

“De ander de ruimte geven om ook gehoord te worden”

Het verhaal achter de man

Marcelo, een van onze begeleiders, verzorgt de wonden van Sidney in het behandelkamertje van het centrum voor verslavingszorg. Ondertussen praat Marcelo met hem op een manier die geruststelt en laat merken dat hij in goede handen is. Ik sta letterlijk en figuurlijk even stil te kijken naar deze scene en op de een of andere manier raakt het moment me diep. Heel vaak ben ik de hele dag druk in de weer en druk in het hoofd maar op dat moment word ik stil gezet.

Ik vraag Sidney hoe hij aan de wonden komt op zijn polsen en op zijn schenen en Marcelo vertelt dat hij de dagen ervoor vastgebonden geweest is aan een ziekenhuisbed. Jarenlang is Sidney verslaafd geweest aan de alcohol totdat zijn lichaam het niet meer volhield. Hij is nu 54 jaar. Zijn familie heeft hem in het ziekenhuis laten opnemen om hem via een infuus te laten afkicken. Dat gaf zulke heftige reacties in zijn lichaam dat hij sloeg met zijn armen en benen en vastgebonden moest worden. Sidney zelf heeft er niet al te veel van meegekregen. De dag ervoor is hij door twee zwagers bij ons gebracht, nog geheel onder invloed van kalmeringsmiddelen.

De eerste dagen van de opname van Sidney zijn spannend.

Nooit wilde hij zich laten behandelen, onder invloed van de kalmeringsmiddelen had hij niet door waar hij terecht was gekomen, hij heeft moeite om zich te bewegen, gebruikt incontinentiemateriaal en we komen er ook nog achter dat hij analfabeet is.

Na een paar dagen beginnen we Sidney te leren kennen. Een mooie kerel die langzaam begint te genieten om niet meer onder invloed te zijn, die nieuwe dingen begint te leren, interactie begint te krijgen met de andere gasten en weer mens wordt.

Het moment in het behandelkamertje maakt me dankbaar dat we deze man, die slaaf was van de alcohol, kunnen opvangen en een omgeving kunnen bieden waar hij kan veranderen, waar hij in een veilige omgeving geholpen kan worden om op een dag weer terug te gaan naar de maatschappij. Dankbaar dat we hem over de Heere Jezus kunnen vertellen, die hij nog niet kende. Dankbaar voor Marcelo die ons team is komen versterken en op zijn eigen manier een positieve inbreng heeft. Het is ook een moment dat ik me realiseer dat wat we mogen doen de moeite waard is.

Laatste ontwikkelingen

Nadat we in januari terugkwamen van ons verlof in Nederland kwamen we terecht in een bijzonder vervelende situatie. De financiële problemen waren groter dan verwacht, met enkele medewerkers hadden we problemen wat de hele groep beïnvloedde. Roberto, de coördinator van het centrum voor verslavingszorg had vakantie en is daarna met ziekteverlof gegaan vanwege verwijdering van zijn alvleesklier. Daarnaast problemen met het visum van Dick en Anita (later stellen we hen uitgebreid voor!!) die in Nederland in afwachting daarvan zijn en nog bureaucratische problemen met de bank en voor het verkrijgen van een certificaat. Al met al een moment dat de moed ons in de schoenen zank.

Samen met ons team bidden we dagelijks intensief en hebben we een aantal situaties aangepakt. Gelukkig is er een omkeer gekomen en zijn er een aantal positieve ontwikkelingen die we ook graag delen! De personeelsproblemen hebben we kunnen oplossen, één begeleider hebben we helaas moeten ontslaan. We zijn echt blij met ons team en hoe we altijd op hen kunnen rekenen. We hebben een aantal bezuinigingen kunnen doorvoeren waardoor de kosten voor leidingwater, telefoon en benzine fors konden dalen. De donaties uit Brazilië in geld en levensmiddelen zijn gestegen, nog niet op het niveau wat we willen maar de tendens is positief. De bijdrage van familie aan de opname is gestegen door een verandering in ons beleid. Van een bevriende Braziliaanse ondernemer kregen we een aanbod dat hij voor een behoorlijke tijd een communicatie bureau wil betalen dat ons helpt om de communicatie in Brazilië op een hoger en intensiever niveau te brengen en daardoor meer Braziliaanse donateurs te krijgen. Hij zei letterlijk *“jullie doen prachtig werk maar niemand weet het”*. Het eerste resultaat is een prachtige folder in het Portugees! Op basis van de cijfers van 2016 en de bezuinigen hebben een begroting voor 2017 kunnen opstellen die realistisch is en helpt om de zo nodige balans te krijgen in de inkomsten en uitgaven.

Contact

Nederland

Postadres:
Stichting Aqua Viva
Laageinde 58
4191 NS Geldermalsen
Vast nummer:
+31(0)345 796513

Brazilië

Postadres:
Traverse Belo Horizonte 10
CEP: 36335-000 Ritapolis
Minas Gerais Brasil
Vast nummer:
00 55 32 335 615 37

@ Digitaal

E-Mail:
aqua-viva@hotmail.com
Website:
<http://www.aqua-viva.org>
Facebook:
ComunidadeAguaVivaNL

Op de hoogte blijven

Aan- of afmelden voor de (digitale) nieuwsbrief kan door een e-mail te sturen of door even te bellen.

Weblog fam. De Keijzer

volgdekeijzer.wordpress.com

€ Ondersteunen

NL72 ABNA 0405 9543 52
o.v.v.: Projectnummer, CTM, voedselpakket, algemeen of persoonlijke support.

Projectnummers zijn te vinden op de website. Aqua Viva is door A.N.B.I. erkend. Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Dankgebed voor de wekelijkse boodschappen

Danielle schrijft...

Met veel plezier verzorg ik de wekelijkse muziekactiviteit voor de gasten in het centrum. Een bevoorrechte positie, omdat vrijwel iedereen hier naar uit kijkt en enthousiast meedoet, soms na enige schroom overwonnen te hebben. Alle gasten worden aan het spelen gezet op percussie-instrumenten. Ook wordt er muziek beluisterd en met elkaar gezongen. Een van de achterliggende aandachtspunten hierbij is de communicatie onderling, waarbij elkaar in de ogen kijken vaak een leerpunt is. En de ander de ruimte geven om ook gehoord te worden!

Op de vrijdagmiddag is er tijd voor creatief bezig zijn. De laatste weken werden er armbandjes geknoopt en sleutelhangers gemaakt. Soms wordt er met hout gewerkt, getekend, geschilderd, of met mozaïek een afbeelding gemaakt. Er wordt ook huiswerk gedaan. Elke week een opdracht waarin zelfreflectie centraal staat, die met pen, (kleur)potlood, krijt, verf of knip- en plakwerk wordt aangekleed.

André was de eerste die ik hulp gaf bij het lezen en schrijven. Hij bleek de letters best mooi te kunnen schrijven, maar had geen idee wat er dan stond. Op dit moment zijn er 6 (!) van de 18 gasten met dit zelfde probleem! Hiervan zijn er 3 die zelfs het volledige alfabet niet zelf op konden schrijven. Maar ze zijn gemotiveerd en elk wordt op zijn niveau verder geholpen. Hopelijk draagt het bij aan hun zelfwaarde en zelfredzaamheid in de maatschappij.

Laten we voor ze bidden en God danken voor alle zegeningen. Hartelijke groeten en Gods zegen van het team Agua Viva in Brazilië en Aqua Viva in Nederland

'Mensen worden weer mens'

